קיסר. מלך רומי והיה לו תגר עם פרסיים: **מאי חזינת**. מלי לראות בלילה בחלום: **משמרי לך פרסאי**. עושים כך עבודת המלך כמו לא תמרק דמך מכהן שמרים (מרגוס במדבר יו) ולעון חכמים (ספרי פ' דנזירים) הדבק לשמור ויתמוו לך: **ושבו לך**. יפללוך בשבי: **ועמנו כך קשייתא**. יכופו לתוך לשמון תורה אור גרעיני תמריס: שכור(ל). מלך פרס. **פסיד עסקך**. תתקלקל פרקמטיא שלך: **ולא תהני לך למיכל**. מתוך לעגרך לא יועיל לך שום מאכל: **מרווח עסקך**. ומתוך שמחתך לא תתהוה לאכול שתהיה שבע משמחתך: **והיינו**. משמך: **לפקומי פחדך**. להפיג לחלקך: **מריעיה**. "ורע רב טוליא הכלה": **כדייתא דמלכא**. חולי שמכשיטי המלך שם ישבר על ידי גנבים ויעלילו עליך לומר שחתה גנבתם: **קל וחומר מיבך**. שם רבות מחשך כל שכן שיחשבוהו וחזו "וירילו ממך": **חמת**. חזרת: **עיף עסקך**. כפול בריוח כחזרת שהיא רחבה וכפולה: **מריר עסקך**. שנאוי לכלי־נריס ומר יהיה המחורה שלך: **מציחת**. שם היו משחכרים ביין: **תלי עסקך**. מחוק כלומר שחתן שחורתך בזול: **דקדמי**. גדלה: **עשיק עסקך**. ביוקר מחכרנו כמו עשיק לנבך (ב"מ ד' נב.): **לרבות ת"ל קלוי עסקך**. לשון קלוי בכל ישנאוהו: **מחבבי עסקך**. יחבקך עסקך ויחזקו לחריו לקנות: **דקמי מתיסרן**. מרחשוחיו כדמתרגמינן מרחשותיו לחמדוחי (בראשית כח): **מלבת חוים**. רחם יחיבה הדוחם לרחוח והמחורגמן

(א) **אמר ליה** קיסר לר' יהושע בר' *(חנינא) אמריתו דרחבמיתו טובא אימא לי מאי חזינא בחלמאי, אמר ליה חזית דמשחרי לך פרסאי וגרבי בך ורעיי בך שקצי בחוטרא דדהבא, הדדר כוליה יומא ולאורתא הזא, אמר ליה שבור מלכא לשמואל אמריתו דרחבמיתו טובא אימא לי מאי חזינא בחלמאי, אמר ליה חזית דאתו רומאי ושבו לך ומחני בך קשייתא ברחייא דדהבא, הדדר כוליה יומא ולאורתא חזא. **בר הריא** מפשר חלמי הוה מאן דיהיב ליה אגרא מפשר ליה למעליותא ומאן דלא יהיב ליה אגרא מפשר ליה לגריעותא, אביי ורבא חזו חלמא אביי יהיב ליה ורבא לא יהיב ליה **אמרי ליה** אקרינן בחלמין °שורך טבוח לעיניך וגו' לרבא אמר ליה פסיד עסקך ולא °אהני לך למיכל מעוצבא דלבך לאביי א"ל מרווח עסקך ולא אהני לך למיכל מחדוא דלבך, **אמרי ליה** אקרינן °בנים ובנות תולדי לרבא אמר ליה כבישותיה לאביי א"ל וגו' בנך ובנתך נפישי ומינסבן בנתך לעלמא ומדמיין באפך כדקא אזלן בשביה, **אקרינן** °בניך ובנותיך נתונים לעם אחר לאביי א"ל בנך ובנתך נפישין *את אמרת לקריבך והיא אמרה לקריבה ואבפה לך ויהבת להון לקריבה דהוי כעם אחר, לרבא א"ל דביתהו **שביבא** ואתו בניה ובנתיה לידי איתתא אחריתי *דאמר רבא אמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב מאי דכתיב "בניך ובנותיך נתונים לעם אחר" זו אשת האב, **אקרינן** בחלמין °לך °אכול בשמחה לחמך" לאביי אמר ליה מרווח עסקך ואכלת ושתית וקרית (ב) לפבוחי פחדך, **אקרינן** °זרע רב תוציא השדה לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה **אקרינן** °זיתים יהוו לך בכל גבולך" וגו' לאביי א"ל מרישיה לרבא א"ל מסיפיה **אקרינן** °ורוו כל עמי הארץ וגו' לאביי א"ל נפק לך שמא דריש מתיבתא הוית אימתך נפלת בעלמא לרבא אמר ליה בדיינא דמלכא אתבר ומתפסת בגנבי ודייני כולי עלמא קל וחומר מינך, למחר אתבר בדיינא דמלכא ואתו (ג) ותפשי ליה לרבא, **אמרי ליה** חזן חסא על פום דני לאביי א"ל עיף עסקך כחסא לרבא א"ל מריר עסקך כי חסא, **אמרי ליה** חזן בשרא על פום דני לאביי אמר ליה בסים חמרך ואתו כולי עלמא למזבן בשרא וחמרא מינך לרבא אמר ליה תקיף חמרך ואתו כולי עלמא למזבן בשרא למיכל ביה, **אמרי ליה** חזן חביתא דתלי בדיקלא לאביי אמר ליה מדלי עסקך כדיקלא, לרבא אמר ליה תלי עסקך °כתמרי, **אמרי ליה** חזן רומנא דקדחי אפום דני לאביי אמר ליה עשיק עסקך כרומנא לרבא אמר ליה קלוי עסקך כרומנא, **אמרי ליה** חזן חביתא דנפל לבירא לאביי א"ל מתבעי עסקך *כדאמר נפל פתא בבירא ולא אשתכח לרבא א"ל פסיד עסקך ושדי ליה לבירא **אמרי ליה** חזינן בר °חמרא דקאי באיסתונא" ונועד לאביי אמר ליה מלכא הוית וקאי אמורא עלך לרבא א"ל "פטר חמור" (ג) גהיט מתפילך א"ל לדידי חזי לי ואיתיה? אמר ליה וא"ו דפטר חמור נראי גהיט מתפילך לסוף אזל רבא לחוריה לגביה אמר ליה חזאי דשא ברייתא דנפל, אמר ליה °אשתך שלבא אמר ליה חזיא *ככי ושני דנתור א"ל בנך ובנתך שכבן אמר ליה חזאי חתרתי יוני דפרחן, א"ל תרי נשי מגרשת אמר ליה חזאי תרי גרגילידי דלפרתא אמר ליה תרין קולפי בלעת, אזל רבא ההוא יומא ויתיב בי מדרשא כוליה יומא, אשכח הנהו תרי סגי נהורי דהוו קמנצו בהדי הדדי אזל רבא לפרוקינהו ומתוהו לרבא תרי, דלו למחוייה אחריתי, אמר מסתי, תרין חזאי לסוף אחא לאביי ויהיב ליה אגרא א"ל חזאי *אשיתא דנפל א"ל נכסים בלא מצרים קנית, א"ל חזאי אפדנא דאביי דנפל וכסיין אבקיה א"ל אביי שביב ומתיבתיה אתיא לגבך א"ל חזאי אפדנא דידי דנפיל ואתו כולי עלמא שקיל לבינתא לבינתא א"ל שמעתתך מבררן בעלמא א"ל חזאי דאבקע רישי ונתר מוקרי א"ל *אודרא מבי סדיא נפיק א"ל אקריון הללא מצראה בחלמא א"ל ניסא מתרחשי לך, הוה קא אויל בהדיה באורבא אמר להדי גברא דמתרחיש ליה ניסא למה לי, בהדי דקא סליק נפל סיפרא מיניה אשכחיה רבא וחזא דהוה כתיב ביה *כל החלומות הולכין אחר הפה" אמר רשע, בדידך קיימא וצערתן כולי האי, כולהו מחילנא לך בר מברתיה דרב חסדא, יהא רעוא דלמסר ההוא גברא לידי דמלכותא דלא מרחמו עליה" אמר מאי אעביד, גמירי *דקללת חכם אפילו בתנם היא באתריב"ש רבא דבדינא קא לייט, אמר מר °גלות מכפרת עון, קם גלי לבי רומאי, אזל יתיב אפתחא דריש *טורינא דמלכא, ריש טורינא הוא חלמא, חזאי חלמא דעייל מחטא באצבעתי, א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה, לא א"ל ולא מידי, א"ל חזאי דנפל תכלא בתרתין אצבעתי, א"ל הב לי זוזא ולא יהב ליה ולא א"ל א"ל חזאי דנפל תכלא בכולה ידא, א"ל נפל תכלא בכולהו שיראי, שמעי בי מלכא ואתיוה לריש טורינא קא קטלי ליה, א"ל אנא אמאי, אייתו להאי דהוה ידע ולא אמר, אייתוהו לבר הדיא, אמרי ליה אמטו זוזא דידך חרבו

(א) גמ' כי מפקי לי' לרבי אחא בר יעקב ורבי חנינא בר יצחק קאי בדברות חד אמר חכמי אתונך ואמרי לה בני בניך: (ב) שם ותפשי ליה לרבא דמיל טובי מלמא ואמרי לה חייפתים מתן לא כל שכן גמרי ליה: (ג) שם גהיט מתפילך עיין רבא ותמצא ותי"ו דפטר חמור נהיט בתפלה לסוף מהל: (ד) רש"י ד"ה שבור מלכא מלך פרס:

גליון השים

גמ' ת"ל תמרק שכנה. עי' לקמן דף ס"ב ע"ב תוס' ד"ה רבא:

הגהות הגר"א

מ"ש בגמרא ת"ל מפקי לי' לרבי אחא בר יעקב ורבי חנינא בר יצחק קאי בדברות חד אמר חכמי אתונך ואמרי לה בני בניך ת"ל ואמרי לה בני בניך

מ"ש בגמרא ת"ל תמרק דמך בהדי דמכהן במקדש מכפר

מ"ש בגמרא ת"ל מפקי לי' לרבי אחא בר יעקב ורבי חנינא בר יצחק קאי בדברות חד אמר חכמי אתונך ואמרי לה בני בניך